

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ ಕಲಿತರೆ ಉತ್ತಮ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಗಿನ ಪೇಲಿಗಿಯವರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಅಪರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ ಯಾವಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ನೀಡುವುದಂತಾಗಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾರ್ಮೋಹಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಟ ಬೀಳದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾತ್ರಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆನಿನ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಯಾರೂ ಬಿಡಬಾರದು.

◆ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆಯು ಆತಂಕದ ವಿನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ನಿಮಗೆ ಅನ್ನು ಸುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಬಂಗಾಳಿ ಯುವಕ-ಯುವತಿಯರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾರೋಹ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸದ್ದರ ಸ್ಥಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳಿ ಭಾಷೆ ಆತಂಕವನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಸರಣ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ; ಪ್ರಸ್ತರಗಳೂ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ; ಪ್ರಸ್ತರಗಳ ಮಾರಾಟವೂ ಚಿನ್ನಗಿಯೇ ಇದೆ; ಪ್ರಕಾಶಕರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಯುವ ಲೇಖಕರೂ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರೂ ಅದ್ವಿತೀಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ... ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯು ವಿಷಯ.

ಕನ್ನಡದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಂಗಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯವೂ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರಮಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಉತ್ತಮಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ರವಿಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರ್, ಬಲ್ಯೆಚಂಡ್ ಮುಖೋಪಾಠ್ಯಾಯ, ಮಹಾತ್ಮೆತಾದೇವಿ, ಬಂಕಿಮಚಂದ್ ಚಟ್ಟಬೀ, ಮೃತ್ಯುಲ್ಲಾ ಮಥುಸೂದನ ದತ್ತ, ರಾಜಕೀಯರ ಬಸು, ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಚಟ್ಟಮೌರ್ಯಪಾಠ್ಯಾಯ, ವಿಭಂಗಿತಭೂಷಣ ಬಂದ್ಯೋಪಾಠ್ಯಾಯ, ಶರದೀಂದು ಬಂದ್ಯೋಪಾಠ್ಯಾಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ

ಮಜುಮಾರ್ಗ್, ನವೀನಚಂದ್ರ ಸೇನ್, ನವನೀತ ಸೇನ್, ಲೀಲಾ ಮಜುಮಾರ್ಗ್, ಅಲ್ಲಿ ಮಹಡ್, ಮಮಾಯುನ್ ಆರ್ಯಾದ್, ಉತ್ತಲ್ ದತ್ತ... ಈ ಪಟ್ಟಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಬಂಗಾಳಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗಂತೂ ಖುಷಿಯಿದೆ.

◆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ? ಇತ್ತೀಚಿನ ಲೇಖಕರ ಬರವಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

ನಾನು ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದುವುದು ಪತ್ತೆದಾರಿ ಕಾದಂಬಿಗಳನ್ನು. ಫಿಲಿಪ್ ಪಾಲೋರ್, ಶೆಲಾಕ್ ಹೆಲೆವ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರ ಬರವಣಿಗೆ ನಾಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟು ಇವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರ್, ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಚಟ್ಟಬೀ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬಂಗಾಳಿ ಲೇಖಕರ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಒದುತ್ತೇನೆ. ಟ್ಯಾಗೋರ್ ಮತ್ತು ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಬರಹಗಳೇ ನಾಗೆ ಸೂಕ್ತಿ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇವರಿಬ್ಬರ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಂದ ನಾನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ವೃತ್ತಿಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಿದವನು. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಒದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಅದಾದ ನಂತರ ಪತ್ರಿಕೆಂದ್ರಮತ್ತೆ (ಅನಂದಬಾರುಾರ್ ಪತ್ರಿಕಾ) ಕಾಲಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಂಪಾದಕರು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ನಿಯೋಜಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ-ಕಿರಿಯ ಲೇಖಕರ ಕಥೆ-ಕಾದಂಬಿಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆನಾಗಿಯೂ ಒಳಗೊಂಡೆನೆ. ಬಂಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷಣಿ ಹಿಂದೆಯೂ ಚಿನ್ನಗಿತ್ತು; ಕರ್ಗಳೂ ಚಿನ್ನಗಿದೆ. ಯುವ ಲೇಖಕರ ಬರವಣಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನವನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮಗಿನತಲೂ ಅವರು ಅಪ್ಪೇಣ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ; ನಾತನ ತಂತ್ರಜ್ಞನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿನ್ನಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ, ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ವೃತ್ತಪಡಿಸಬಲ್ಲರು. ಹಳೆಬೆಯ, ಹೊಸ ಚಿಗುರು, ಚೋತಯಾಗಿ ಸಾಗಿದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮರ ಸದಾ ಹಸಿರು.